

DE HORIZON VAN HET MIDDEN 7

Hoog torent hij in het gebergte, op-
rijzend in de strakke lucht,
strak spitst de top
ik adem niet, geen zucht.

De hemel buigt gebeitst paars
neer over ons,
een kiezel, vertrapt onder mijn laars
weerspiegelt glanzend de zon.

Afdalen doet het pad
naar de stad,
kleurloos, vol geruis

bevolkt ieder zijn thuis,
maar ik, zot, blijf steken
onderweg, zonder teken.